

РЕШЕНИЕ

№ 2901

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7907** по описа за **2016** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 227, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по касационна жалба на К. К. Б., чрез адв. М., срещу Решение № III-82-126 от 02.06.2016г., постановено от Софийския районен съд /СРС/, I гражданско отделение, 82 състав по гр. д № 8634/2015г., с което е оставено в сила решение № 6100/09.05.2013 г. на ОСЗ [община].

С Решение № 7873 от 12.12.2016 г., постановено по настоящото дело от XV касационен състав на АССГ, решение № III-82-126 от 02.06.2016г. на СРС е отменено и делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на основание чл. 227, ал. 2 АПК. Съдът е приел, че по делото не са събрани всички доказателства, необходими за правилното решаване на спора.

След отмяната на обжалваното решение на СРС, предмет на съдебен контрол в настоящото производство по [чл. 227, ал. 2 АПК](#) е решение № 6100/09.05.2013 г. на ОСЗ П., с което на наследниците на К. Й. Б. е отказано да бъде възстановено правото на собственост в съществуващи граници на имот – нива от 3880 дка, пета категория, находящ се в землището на с. „П.“, местност „Б. мост“.

При новото разглеждане на делото жалбоподателят - К. К. Б., чрез адв. М., оспорва твърдението на ответника, че процесният имот е пасище – мера, респ. че същият е публична общинска собственост съгласно чл. 25, ал. 1 ЗСПЗЗ. Посочва, че нотариален

акт от 1925 г. касае закупуването на нива, след което процесният имот е внесен в ТКЗС като нива и в решението на ОСЗ, имотът е описан като нива. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Общинска служба по земеделие - П., преименувана на Общинска служба по земеделие „Източна“, чрез процесуалния представител адвокат Н., моли жалбата да бъде отхвърлена. Изразява становище, че при разглеждане на делото пред СРС е приет протокол за трасиране на имота, към който е приложена обяснителна записка, от която се установява, че границите на процесния имот засягат настоящи три имота от кадастралната карта с идентификатори, завършващи на 233, 265, 231. Сочи, че последните два имота са изключени от нанасянето в картата по искане на възложителите, поради което не е ясно, дали възложителите се отказват от площ, която засяга тези два имота, или по този начин се изменят граници на заявения имот. Възражава срещу присъждането на разноски, в случай че такива се претендират в размер по-голям от минималния.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, Административен съд София – град, XVI касационен състав, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение на СРС от 2005г., ГК, 27 с-в по гр. дело № 11490/2004 г., влязло в сила на 25.10.2005 г., е признато на основание чл.97, ал.1 пр. последно ГПК вр. чл.11, ал.2 ЗСПЗЗ по иск на К. К. Б., В. К. Б., Д. Ф. Й., Т. Г. Н. и И. Г. Г. срещу ОСЗГ „П.“, правото на наследниците на К. Й. Б. да бъде възстановена собствеността върху земеделска земя, а именно: 1/2 идеална част от нива с площ 7735 кв. метра в землището на [населено място], местността „Суха река“ /“Б. мост“/ при съседи С. С., път от две страни и Г. М..

Въз основа на горепосоченото съдебно решение, ОСЗ П. е издало решение № 6100/03.10.2005 г., с което на основание чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ е признато правото на собственост на наследниците на К. Й. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху имот, представляващ нива от 3,868 дка, находящ се в землището на [населено място], местността „Б. мост“, който имот е заявен с пореден № 1 от заявлението и установен с нотариален акт от 1925 година.

С протокол № 6100 от 08.03.2006 г. от заседание на ОСЗ-П. е взето решение производството по заявление № 6100/03.11.2005 г. на наследниците на К. Б. да бъде спряно на основание чл. 13, ал. 5 от ЗАП, тъй като е констатиран спор за материално право по отношение на имот, находящ се в землище Г., мест. „Б. мост“.

Наследниците на К. Б. предявили иск пред СРС, с правно основание чл. 14, ал. 4 от ЗСПЗЗ, срещу Столична община. С определение от 26.02.2009 година, влязло в сила на 26.05.2009 г., постановено от СРС, ГК, 34 състав по гр. дело № 16988/2007 г., производството по делото е прекратено като недопустимо. Съдът е приел, че не е налице спор за материално право, тъй като Столична община не претендира, че към момента на обобществяването процесният имот е бил нейна собственост, а имотът е бил възстановен в полза на общината, тъй като не е бил идентифициран от бивши собственици и впоследствие административният орган е признал правото на собственост на наследниците на К. Й. Б. върху процесната нива.

С писмо рег. № 0700-222/1/27.02.2013 г. от Столична община, Район П., Началникът на ОСЗ - П. е уведомен, че за имот № 035083 от КВС за землището на Г., район П. има

съставен акт за общинска собственост.

Представен е акт № 1768 за общинска частна собственост от 26.02.2002 г. за имот - пасище, мера - 15790 дка, пета категория, находящ се в местността Ч. валог, имот № 035072 по картата на землището. В т.10 на акта -Разпореждане с имота /част от имота/ е отразено, че със Заповед № РД-57-472 от 04.11.2005 година на Кмета на СО са деактувани 1324 кв.м. /имот № 035075/ от настоящия акт и след деактуването общинският имот е с пл.№ 035076 по КВС и с площ от 14. 467 дка.

Приложен е и акт № 2758 за частна общинска собственост от 12.07.2007 г., в който е посочено, че на основание чл.2, ал.1 от ЗОС ПИ с пл.№ 670, кад. лист 742,759, местност „Детски град - Ч. валог“, с площ от 13967 кв.м., находящ се в СО, район „П.“, землището на [населено място], представлява частна общинска собственост.

Издадено е обжалваното в настоящото производство решение № 6100 от 09.05.2013 г. от ОСЗ П., с което на наследниците на К. Й. Б. е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива от 3.880 дка, пета категория, находяща се в землището на [населено място], м. “Б. мост“, установен с нотариален акт от 1925 г. и решение на СРС, 27 състав по гр. дело № 11490 от 2004 г. на основание чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ. Изложени са мотиви, че правото на собственост не се възстановява поради издаване на Акт за общинска собственост на имот № 035083 с НТП- пасище, мера от КВС на землище Г., район П. и на основание чл.25, ал.1 от ЗСПЗЗ собствеността на общините върху мерите и пасищата е публична по смисъла на чл.7, ал.4 от Закона за общинската собственост и не подлежи на възстановяване. С решение от 30.04.2014 г., постановено по гр. д. № 30913/2013 г. по описа на СРС, решение № 6100 от 09.05.2013 г. от ОСЗ П. е отменено по жалба на К. К. Б. и преписката е върната на ОСЗ за ново произнасяне, съобразно указанията, дадени с мотивите на съдебното решение. С решение № 7319/01.12.2014 г., постановено по адм. д. № 8885/2014 г. по описа на АССГ, решението на СРС е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Образувано е гр. д. № 8634/2015г. по описа на СРС, I ГО, 82 състав, приключило с Решение № III-82-126 от 02.06.2016 г., с което е оставено в сила решение № 6100/09.05.2013 г. на ОСЗ [община]. Последното решение е отменено с решение № 7873 от 12.12.2016 г., постановено от XV касационен състав на АССГ и както бе посочено по-горе спорът се разглежда в настоящото производство по реда на чл. 227, ал. 2 АПК.

Въз основа на приетата от СРС съдебно-техническа експертиза се установява, че процесният имот от 3880 дка е част от имот № 35083, с площ от 13,967 дка от КВС за землището на [населено място] и е идентичен с имот пл. № 72 по кадастралния план от 1948 година за м. “Детско градче“ на [населено място], както и е идентичен с имот пл. № 670 по кадастралния план от 1980 г. Според експертизата идентичността се доказва от равните дължини на границите и равните ъгли, сключени между тях. Вещото лице е установило, че нива от 3880 дка попада и е част от имот № 35083 по КВС за землището на [населено място] и имота, описан в Акта за частна общинска собственост № 149, том XX, рег.№ 56798 от 08.08.2007 година. Констатирано е, че съгласно приложени Протокол и Скица от юни 2012 година за извършено трасиране на имота, същият е изчислен с площ от 3899 дка като разликата от 19 кв.м. е в рамките на допустимата точност. Границите на заснетия през юни 2012 година имот по възлагане от К. К. Б. е означен с идентификатор 68134.6723.1729 по КККР, [населено място], район П., одобрена със Заповед № РД-18-21 от 10.02.2012 година на изпълнителния директор на АГКК и нанесен на Комбинираната скица с номер 1729 и

прекъсната червена линия. Границите на нивата от 3899 кв.м. не са отложени /материализирани/ на терена като липсват колчета или други материални знаци, определящи границите на имота.

По делото е представено Решение № 352/14.01.2002 г. на Поземлена Комисия – [община], с което е възстановено правото на собственост на Столична Община – Район П. на основание чл. 18ж, ал.1 и 18з, ал. 1 от ППЗСПЗЗ в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти, находящи се в местност „Ч. валог“: № 035064 - пасище, мера от 0.886 дка, № 035066 - пасище, мера от 0.467 дка и № 035072 - пасище, мера от 15.790 дка.

С Решение № 352/22.06.2007 г. на Общинска Служба по Земеделие и Гори – П. е възстановено правото на собственост на Столична Община – Район П. на основание чл. 18ж, ал.1 и 18з, ал. 1 от ППЗСПЗЗ в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот, находящ се в местност „Ч. валог“, с № 035083 – пасище, мера от 13.967 дка. Приложена е скица № Ф04153/16.07.2007 г. на имот с № 035083, в която е посочено, че същият е собственост на Столична Община.

Съгласно представената пълна история към 20.01.2017 г. на имот № 035083, същият е с площ 13.967дка, общинска частна собственост, собственост на Столична Община съгл. документ за собственост Решение № 352/22.06.2007г. Посочено е, че няма данни за бивши собственици на имота. Имот № 035083 е получен от разделяне на имот №035076 с площ 14.467дка, получен от разделяне на имот № 035072 с площ 15.790 дка.

Представена е скица-проект № 68372/27.09.2012 г. за изменение на КККР на поземлен имот с идентификатор 68134.6723.233, в която е посочено, че ПИ с цитирания идентификатор, находящ се в местност „Ч. валог“ е с площ 13 967кв., трайно предназначение на територията „земеделска“, начина на трайно ползване „Пасище“, собственик – Столична Община, район П. съгл. акт за частна общинска собственост № 2758/12.07.2007 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият касационен състав направи следните правни изводи:

По делото е безспорно установено, че с решение на СРС от 2005г., ГК, 27 състав, постановено по гр. дело № 11490/2004 г., влязло в сила на 25.10.2005 г., е признато на основание чл.97, ал.1 пр. последно ГПК вр. чл.11, ал.2 ЗСПЗЗ по иск на К. К. Б., В. К. Б., Д. Ф. Й., Т. Г. Н. и И. Г. Г. срещу ОСЗГ „П.“, правото на наследниците на К. Й. Б. да бъде възстановена собствеността върху земеделска земя, а именно: 1/2 идеална част от нива с площ 7735 кв. метра в землището на [населено място], местността „Суха река“ /“Б. мост“/ при съседни С. С., път от две страни и Г. М..

Не се спори между страните и е видно от влязлото в сила определение от 26.02.2009 г., постановено от СРС, ГК, 34 състав по гр. дело № 16988/2007 г., че не е налице спор за материално право по отношение на процесния имот, тъй като Столична община не претендира, че към момента на обобществяването същият е бил нейна собственост. Съдът е посочил, че имотът е бил възстановен в полза на общината, тъй като не е бил идентифициран от бивши собственици и впоследствие административният орган е признал правото на собственост на наследниците на К. Й. Б. върху процесната нива.

На следващо място по делото липсват каквито и да е доказателства в подкрепа на твърдението на ОСЗ П., че процесният ПИ е публична общинска собственост. Напротив, представени са 2 бр. актове за частна общинска собственост за ПИ, част от който е и процесният имот, а и в представената пълна история на имота (л. 27)

изрично е посочено, че същият е частна общинска собственост. Последният е възстановен в полза на СО на основание чл. 18ж ЗСПЗЗ, като видно от определение от 26.02.2009 г., постановено от СРС, ГК, 34 състав по гр. дело № 16988/2007 г., в хода на посоченото съдебно производство от ОСЗ е заявено, че имотът е бил възстановен в полза на общината, тъй като не е бил идентифициран от бивши собственици. Същевременно, в производство по реда на чл. 11, ал. 2 от ЗСПЗЗ, след като е пропуснат срокът да се заяви имотът за възстановяване в първоначалните срокове по чл. 11, ал.1 от ЗСПЗЗ, с влязло в сила решение е признато правото на наследниците на К. Й. Б. да бъде възстановена собствеността върху земеделската земя.

Действително, разпоредбата на чл. 25, ал. 1, изр. 2 ЗСПЗЗ регламентира, че собствеността на общините върху мерите и пасищата е публична и може да се обявява за частна общинска собственост при промяна на предназначението на мерите и пасищата по реда на Закона за общинската собственост в определените в ал. 3 случаи. Същата правна норма (чл. 25, ал. 1, изр. 1) обаче предвижда ограничение на общинската собственост и тя е по отношение на земеделската земя, която не принадлежи на граждани, юридически лица или държавата. В разглеждания случай земеделската земя, чието възстановяване на претендира, е собственост на наследниците на К. Й. Б. по силата на горепосочения влязъл в сила съдебен акт. Поради това правото на собственост на общината, възстановено с решения на ОСЗГ П. не може да бъде противопоставено на правото на собственост на наследниците на К. Б.. Този извод се потвърждава от императивната разпоредба на чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.), съгласно която общинската служба по земеделие представя мотивирано искане до кмета на общината в случаите по [§ 27, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ](#) (ДВ, бр. 62 от 2010 г.). Към искането за имот с признато право на възстановяване в стари реални съществуващи или възстановими граници с решение по [чл. 18ж, ал. 1](#) на общинската служба по земеделие или със съдебно решение се прилага скица-проект на имота, издадена от общинската служба по земеделие или от службата по геодезия, картография и кадастър. Съгласно § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62 от 2010 г.) общинските съвети предоставят земи от общинския поземлен фонд, включително пасища и мери по [чл. 19](#), при наличие на едно от следните условия: 1. установяване на границите на земеделските имоти, за които е издадено решение на общинската служба по земеделие за признаване на правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници; 2. изпълнение на съдебни решения за признато право на собственост; 3. обезщетяване на собствениците, чиято собственост не може да бъде възстановена. Следователно законът изрично е предвидил редът за предоставяне на земи от общинския поземлен фонд, включително пасища и мери по чл. 19, по отношение на които е признато право на възстановяване в стари реални съществуващи или възстановими граници с решение по чл. 18ж, ал. 1 на общинската служба по земеделие или със съдебно решение. Именно такъв е разглежданият случай – правото на възстановяване на собствеността върху процесния ПИ е признато със съдебно решение, както и с решение № 6100/03.10.2005 г. на ОСЗГ П. по чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, с което е признато правото на собственост на наследниците на К. Й. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници. Следователно налице са хипотезите на § 27, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62 от 2010 г.), поради което ответникът незаконосъобразно се е позовал на чл. 25, ал. 1 от ЗСПЗЗ,

вместо да изпълни правомощието си по чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ и да сезира общинския съвет.

В допълнение на гореизложеното, следва да се посочи, че от приетите по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че към датата на издаване на оспореното решение, каквото е и твърдението на ответника, процесната земеделска земя е отредена за пасище, не е налице спор по отношение на местоположението ѝ и същата е незастроена. От приетата от СРС съдебно-техническа експертиза се установява, че процесният имот от 3880 дка е част от имот № 35083, с площ от 13,967 дка от КВС за землището на [населено място] и е идентичен с имот пл. № 72 по кадастралния план от 1948 година за м. "Детско градче" на [населено място], както и е идентичен с имот пл. № 670 по кадастралния план от 1980 г. Според заключението на вещото лице имот № 35083 е незастроен, няма ограда и не се обработва.

Относно възражението на ответника, чрез процесуалния му представител, относно разликата в размера на претендираните за възстановяване земи, следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 18ж, ал. 4 от ППЗСПЗЗ изрично регламентира начина на определяне на размера на площта, подлежаща на възстановяване, при установяване на разлика в площта на имота при заснемане на старите му реални граници и площта, доказана с документи от собственика.

По гореизложените съображения обжалваното решение на ОСЗ П. подлежи на отмяна, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречието му с материалния закон. Настоящият касационен състав на АССГ, приема, че в случая са налице предпоставките за възстановяване правото на собственост на наследниците на К. Й. Б. върху процесната земеделска земя, а именно: 1/2 идеална част от нива, с площ 7735 кв. метра, в землището на [населено място], местността „Суха река“ /“Б. мост“/ при съседни С. С., път от две страни и Г. М.. За изпълнение на процедурата по чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, за което е оправомощена общинската служба по земеделие, но не и съда, делото следва да се изпрати на ОСЗ П., която в 14-дневен срок от получаване на настоящото решение, следва да представи мотивирано искане до кмета на Столична община, на основание § 27, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62 от 2010 г.), като към искането за имота, който е с признато право на възстановяване в стари реални съществуващи или възстановими граници, приложи скица-проект, издадена от общинската служба по земеделие или от службата по геодезия, картография и кадастър. След произнасяне на общинския съвет по реда на чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ ОСЗ П. следва да издаде решение по чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ за възстановяване правото на собственост върху процесния имот, придружено със скица.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 500 (петстотин) лева, представляващи адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 31.01.2014 г.

Воден от горното Административен съд София – град, XVI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. К. Б. решение № 6100/09.05.2013 г. на ОСЗ [община], с което на наследниците на К. Й. Б. е отказано да бъде възстановено правото на собственост в съществуващи (възстановими) граници на имот – нива от 3880 дка, пета категория, находящ се в землището на с. „П.“, местност „Б. мост“.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Общинска служба по земеделие „Източна“ за ново произнасяне по заявление вх. № 6100 от 04.02.1992 г. при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Общинска служба по земеделие „Източна“ да заплати на К. К. Б. сума в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща разноска по делото. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: